

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. gadagājums

2016. gada 28. novembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2016/C 441/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2016/C 441/02	Lieta C-218/15: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 6. oktobra spriedums (<i>Tribunale ordinario di Campobasso</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret <i>Gianpaolo Paoletti</i> u.c. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LES 6. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pants — Labvēlīgāka krimināllikuma atpakaļejoša spēka princips — Itālijas pilsoņi, kas ir organizējuši Rumānijas pilsoņu nelikumīgu ieceļošanu Itālijas teritorijā — Fakti pirms Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai — Rumānijas pievienošanās ietekme uz likumpārkāpumu saistībā ar nelegālās imigrācijas atbalstīšanu — Savienības tiesību īstenošana — Tiesas kompetence	2
2016/C 441/03	Lieta C-318/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 6. oktobra spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski būvdarbu līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 7. panta c) punkts — Robežvērtību summa publiskos līgumos — Nesasniegta robežvērtība — Nesamērīgi lēti piedāvājumi — Automātiska izslēgšana — Līgumslēdzējas iestādes tiesības — Līgumslēdzējas iestādes pienākumi, kas izriet no brīvības veikt uzņēmējdarbību, no pakalpojumu sniegšanas brīvības un no vispārīgā nediskriminācijas principa — Līgumi, kam var būt noteikta pārrobežu interese	3

LV

2016/C 441/04	Lieta C-412/15: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 5. oktobra spriedums (<i>Hessisches Finanzgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH/Finanzamt Kassel II – Hofgeismar</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — Atsevišķu darbību vispārējās interesēs atbrīvojumi no nodokļa — 132. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Cilvēka orgānu, asiņu un piena piegādes — Piemērojamība — Cilvēka asins plazma, kas ir apstrādāta un tiek izmantota rūpnieciskiem mērķiem .	3
2016/C 441/05	Lieta C-466/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 6. oktobra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Jean-Michel Adrien u.c./Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Valsts ierēdņi, kas norīkoti darbā Savienības iestādē vai struktūrā — Vecuma pensija — Izvēles tiesības — Dalības valsts pensiju shēmā apturēšana vai paturēšana spēkā — Ierobežojums valsts pensiju shēmā iegūto pensiju kumulēt ar Savienības pensiju shēmā iegūto pensiju	4
2016/C 441/06	Lieta C-572/15: Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 5. oktobra spriedums (<i>Riigikohus</i> (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>F. Hoffmann-La Roche AG/Accord Healthcare OÜ</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Rūpnieciskais un komercīpašums — Patents — Papildu aizsardzības sertifikāts — Regula (EK) Nr. 469/2009 — 21. panta 2. punkts — Pārejas noteikumi — Sertifikāts, kas izsniegts saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pirms tās pievienošanās Eiropas Savienībai — 21. panta 2. punkta interpretācija — Sertifikāta spēkā esamības laiks — 21. panta 2. punkta spēkā esamība — Atvasināto tiesību, kas tieši izriet no pievienošanās akta, pieņemšana — Tiesas kompetences neesamība	5
2016/C 441/07	Lieta C-576/15: Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 5. oktobra spriedums (<i>Administrativen sad Veliko Tarnovo</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Maya Marinova ET/Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts — 9. panta 1. punkts — 14. panta 1. punkts — 73., 80. un 273. pants — Nodokļu neitralitātes un samērīguma principi — Krāpšana nodokļu jomā — Pārkāpumi uzskaitē — Piegāžu un ienākumu slēpšana — Nodokļa bāzes noteikšana	5
2016/C 441/08	Lieta C-583/15: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 5. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Portugāles Republika Valsts pienākumu neizpilde — Transporta politika — Regula (EK) Nr. 1071/2009 — Autopārvadātājs — Vienkāršošana un administratīvā sadarbība — 16. panta 1. un 5. punkts — Valsts elektroniskais reģistrs, kurā tā reģistrē autopārvadājumu uzņēmumus — Valstu elektronisko reģistru savstarpēja savienojamība	6
2016/C 441/09	Lieta C-23/16: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 5. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 1071/2009 — Kopīgi noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem — 16. panta 1. un 5. punkts — Autopārvadājumu uzņēmumu valsts elektroniskais reģistrs — Savstarpēja savienojuma ar citu dalībvalstu valsts elektroniskajiem reģistriem neesamība	7
2016/C 441/10	Lieta C-472/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 24. augustā iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León</i> (Spānija) – <i>Jorge Luís Colino Sigüenza/Ayuntamiento de Valladolid un Impulso Musical, Sociedad Cooperativa</i>	7
2016/C 441/11	Lieta C-474/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 29. augustā iesniedza <i>Cour d'appel de Colmar</i> (Francija) – <i>Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless</i>	8
2016/C 441/12	Lieta C-486/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 12. septembrī iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia de Alicante</i> (Spānija) – <i>Bankia S.A./Alfredo Sánchez Martínez un Sandra Sánchez Triviño</i>	9

2016/C 441/13	Lieta C-491/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. septembrī iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) – <i>Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda</i>	10
2016/C 441/14	Lieta C-498/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. septembrī iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>Maximilian Schrems/Facebook Ireland Limited</i>	10
2016/C 441/15	Lieta C-505/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 12. jūlija rīkojumu lietā T-347/14 <i>Olga Stanislavivna Yanukovich/Eiropas Savienības Padome</i> 2016. gada 23. septembrī iesniedza <i>Olga Stanislavivna Yanukovich</i> kā <i>Viktor Viktorovich Yanukovich</i> mantiniece . . .	11
2016/C 441/16	Lieta C-507/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 26. septembrī iesniedza <i>Administrativen sad Sofia grad</i> (Bulgārija) – <i>Entertainment Bulgaria System EOOD/Direktor na Direksia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia</i>	13
2016/C 441/17	Lieta C-511/16: Prasība, kas celta 2016. gada 29. septembrī – Eiropas Komisija/Luksemburgas <i>Lielhercogiste</i>	13

Vispārējā tiesa

2016/C 441/18	Lieta T-351/13: Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – <i>Crown Equipment (Suzhou)</i> un <i>Crown Gabelstapler/Padome Dempings</i> — Ķīnas izcelsmes ar roku darbināmu paliktņu autokrāvēju un to galveno daļu imports — Galīgais antidempinga maksājums — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiešs skārums — Individuāls skārums — Pieņemamība — Normālās vērtības noteikšana — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts — Mazākā maksājuma noteikums — Regulas Nr. 1225/2009 9. panta 4. punkts — Pienākums norādīt pamatojumu	15
2016/C 441/19	Lieta T-367/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – <i>August Storck/EUIPO – Chiquita Brands</i> (“Fruitfuls”) Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Fruitfuls” — Faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts	15
2016/C 441/20	Lieta T-418/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – <i>Sina Bank/Padome</i> Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu kodoldarbību izplatīšanas novēršanai — Līdzekļu iesaldēšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Termins prasības celšanai — Prasījumu grozīšana — Pieņemamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Atcelšanas seku pielāgošana laikā	16
2016/C 441/21	Lieta T-824/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – <i>Eveready Battery Company/EUIPO – Hussain</i> u.c. (“POWER EDGE”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “POWER EDGE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “EDGE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrākas preču zīmes faktiska izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkts un 42. panta 2. punkts	17
2016/C 441/22	Lieta T-56/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – <i>Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft/EUIPO</i> (“BRAUWELT”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “BRAUWELT” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts — Tiesības tikt uzklautam — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants	18

2016/C 441/23	Lieta T-776/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – <i>Meissen Keramik/EUIPO</i> (“MEISSEN KERAMIK”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “MEISSEN KERAMIK” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts	19
2016/C 441/24	Lieta T-662/16: Prasība, kas celta 2016. gada 12. septembrī – <i>Gall Pharma/EUIPO</i> – <i>Pfizer</i> (“Styriagra”)	19
2016/C 441/25	Lieta T-667/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-113/15 <i>Adriaen u.c./Komisija</i> 2016. gada 19. septembrī iesniedza <i>Pieter De Meyer</i>	20
2016/C 441/26	Lieta T-668/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-112/15 <i>HL/Komisija</i> 2016. gada 19. septembrī iesniedza <i>HL</i>	22
2016/C 441/27	Lieta T-681/16: Prasība, kas celta 2016. gada 23. septembrī – <i>Henkel Electronic Materials (Belgium)/Komisija</i>	23
2016/C 441/28	Lieta T-682/16: Prasība, kas celta 2016. gada 23. septembrī – Francija/Komisija	24
2016/C 441/29	Lieta T-689/16: Prasība, kas celta 2016. gada 24. septembrī – <i>PL/Komisija</i>	25
2016/C 441/30	Lieta T-691/16: Prasība, kas celta 2016. gada 26. septembrī – <i>Elevation-Engenharia/Komisija</i>	26
2016/C 441/31	Lieta T-692/16: Prasība, kas celta 2016. gada 27. septembrī – <i>CJ/ECDC</i>	26
2016/C 441/32	Lieta T-693/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 19. jūlija spriedumu lietā F-149/15 <i>HG/Komisija</i> 2016. gada 28. septembrī iesniedza <i>HG</i>	27
2016/C 441/33	Lieta T-695/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-104/15 <i>U(*)/Komisija</i> 2016. gada 29. septembrī iesniedza Eiropas Komisija	28
2016/C 441/34	Lieta T-698/16: Prasība, kas celta 2016. gada 23. septembrī – <i>Trasta Komerbanka u.c./ECB</i>	29
2016/C 441/35	Lieta T-702/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-126/15 <i>Barroso Truta u.c./Tiesa</i> 2016. gada 30. septembrī iesniedza <i>José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel</i>	30
2016/C 441/36	Lieta T-715/16: Prasība, kas celta 2016. gada 7. oktobrī – <i>Pebagua/Komisija</i>	31
2016/C 441/37	Lieta T-717/16: Prasība, kas celta 2016. gada 4. oktobrī – <i>Waldhausen/EUIPO</i> (Zirga galvas silueta attēls)	31
2016/C 441/38	Lieta T-719/16: Prasība, kas celta 2016. gada 7. oktobrī – <i>Berliner Stadtwerke/EUIPO</i> (“berlinWärme”)	32
2016/C 441/39	Lieta T-720/16: Prasība, kas celta 2016. gada 10. oktobrī – <i>ARFEA/Komisija</i>	32
2016/C 441/40	Lieta T-724/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 2. augusta rīkojumu lietā F-134/11 <i>Cocchi un Falcione/Komisija</i> 2016. gada 12. oktobrī iesniedza <i>Giorgio Cocchi un Nicola Falcione</i>	34

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2016/C 441/01)

Jaunākā publikācija

OV C 428, 21.11.2016.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 419, 14.11.2016.

OV C 410, 7.11.2016.

OV C 402, 31.10.2016.

OV C 392, 24.10.2016.

OV C 383, 17.10.2016.

OV C 371, 10.10.2016.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 6. oktobra spriedums (*Tribunale ordinario di Campobasso* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret *Gianpaolo Paoletti* u.c.

(Lieta C-218/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LES 6. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pants — Labvēlīgāka krimināllikuma atpakaļejoša spēka princips — Itālijas pilsoņi, kas ir organizējuši Rumānijas pilsoņu nelikumīgu iecelošanu Itālijas teritorijā — Fakti pirms Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai — Rumānijas pievienošanās ietekme uz likumpārkāpumu saistībā ar nelegālās imigrācijas atbalstīšanu — Savienības tiesību īstenošana — Tiesas kompetence

(2016/C 441/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa*Tribunale ordinario di Campobasso***Lietas dalībnieki pamatlietā***Gianpaolo Paoletti, Umberto Castaldi, Domenico Faricelli, Antonio Angelucci, Mauro Angelucci, Antonio D'Ovidio, Camillo Volpe, Giampaolo Canzano, Raffaele Di Giovanni, Antonio Della Valle***Rezolutīvā daļa:**

LES 6. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts pievienošanās Savienībai nav šķērslis tam, lai cita dalībvalsts varētu uzlikt kriminālsodu personām, kuras pirms šīs pievienošanas ir izdarījušas noziegumu, ko veido šīs pirmās valsts pilsoņu nelegālās imigrācijas atbalstīšana.

⁽¹⁾ OV C 262, 10.8.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 6. oktobra spriedums (*Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano*

(Lieta C-318/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski būvdarbu līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 7. panta c) punkts — Robežvērtību summa publiskos līgumos — Nesasniegta robežvērtība — Nesamērīgi lēti piedāvājumi — Automātiska izslēgšana — Līgumslēdzējas iestādes tiesības — Līgumslēdzējas iestādes pienākumi, kas izriet no brīvības veikt uzņēmējdarbību, no pakalpojumu sniegšanas brīvības un no vispārīgā nediskriminācijas principa — Līgumi, kam var būt noteikta pārrobežu interese

(2016/C 441/03)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Tecnoedi Costruzioni Srl*

Atbildētāja: *Comune di Fossano*

Rezolutīvā daļa:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte* (Pjemontas Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) ir iesniegusi ar 2015. gada 29. aprīļa lēmumu, ir nepieņemams.

⁽¹⁾ OV C 311, 21.9.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 5. oktobra spriedums (*Hessisches Finanzgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH/Finanzamt Kassel II – Hofgeismar*

(Lieta C-412/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — Atsevišķu darbību vispārējās interesēs atbrīvojumi no nodokļa — 132. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Cilvēka orgānu, asiņu un piena piegādes — Piemērojamība — Cilvēka asins plazma, kas ir apstrādāta un tiek izmantota rūpnieciskiem mērķiem

(2016/C 441/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hessisches Finanzgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH*

Atbildētāja: *Finanzamt Kassel II – Hofgeismar*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka cilvēka asiņu piegādes, kas dalībvalstīm ir jāatbrīvo no nodokļa atbilstoši šai tiesību normai, neietver tādas plazmas piegādes, kura iegūta no cilvēka asinīm un kura paredzēta nevis tiešiem ārstnieciskiem mērķiem, bet tikai zāļu ražošanai.

(¹) OV C 398, 30.11.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 6. oktobra spriedums (Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Jean-Michel Adrien u.c./Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

(Lieta C-466/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Valsts ierēdņi, kas norīkoti darbā Savienības iestādē vai struktūrā — Vecuma pensija — Izvēles tiesības — Dalības valsts pensiju shēmā apturēšana vai paturēšana spēkā — Ierobežojums valsts pensiju shēmā iegūto pensiju kumulēt ar Savienības pensiju shēmā iegūto pensiju

(2016/C 441/05)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prašītāji: Jean-Michel Adrien, Frédéric Baron, Catherine Blanchin, Marc Bouillaguet, Anne-Sophie Chalhoub, Denis d'Ersu, Laurent Gravière, Vincent Cador, Roland Moustache, Jean-Richard de la Tour, Anne Schneider, Bernard Stamm, Éléonore von Bardeleben

Atbildētāji: Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

Rezolutīvā daļa:

LESD 45. pants ir interpretējams tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, atbilstoši kuram valsts ierēdnis, kas norīkots darbā Eiropas Savienības iestādē vai struktūrā, kurš norīkojuma periodā izvēlas saglabāt dalību valsts pensiju shēmā, zaudē visas vai daļu priekšrocību, kas izriet no viņa dalības pēdējā minētajā shēmā, ja viņš Savienības civildienestā ir nostrādājis desmit gadus, kas viņam sniedz tiesības uz pensiju atbilstoši Savienības pensiju shēmai.

(¹) OV C 381, 16.11.2015.

Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 5. oktobra spriedums (Riigikohus (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – F. Hoffmann-La Roche AG/accord Healthcare OÜ

(Lieta C-572/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Rūpnieciskais un komercīpašums — Patents — Papildu aizsardzības sertifikāts — Regula (EK) Nr. 469/2009 — 21. panta 2. punkts — Pārejas noteikumi — Sertifikāts, kas izsniegts saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pirms tās pievienošanās Eiropas Savienībai — 21. panta 2. punkta interpretācija — Sertifikāta spēkā esamības laiks — 21. panta 2. punkta spēkā esamība — Atvasināto tiesību, kas tieši izriet no pievienošanās akta, pieņemšana — Tiesas kompetences neesamība

(2016/C 441/06)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Riigikohus

Pamatlietas puses

Prasītāja: F. Hoffmann-La Roche AG

Atbildētāja: Accord Healthcare OÜ

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Savienības Tiesas kompetencē nav lemt par Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm, kas grozīta ar Aktu par Horvātijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumā par Eiropas Savienību, Līgumā par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā, 21. panta 2. punkta spēkā esamību;
- 2) Regulas Nr. 469/2009 ar grozījumiem 21. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas ir piemērojams papildu aizsardzības sertifikātam, kas attiecas uz konkrētām zālēm un ko kāda dalībvalsts ir izsniegusi pirms tās pievienošanās Eiropas Savienībai. Ciktāl attiecībā uz šīm zālēm Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā pastāv atļauja laist tirgū, kas ir izsniegta pirms tās, kura ir izsniegta minētajā dalībvalstī, un attiecīgā gadījumā pirms tās pievienošanās Savienībai, tikai šī pirmā atļauja laist tirgū ir jāņem vērā, lai noteiktu minētā papildu aizsardzības sertifikāta spēkā esamības laiku.

⁽¹⁾ OV C 27, 25.1.2016.

Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 5. oktobra spriedums (Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Maya Marinova ET/Direktor na Direksia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-576/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts — 9. panta 1. punkts — 14. panta 1. punkts — 73., 80. un 273. pants — Nodokļu neitralitātes un samērīguma principi — Krāpšana nodokļu jomā — Pārkāpumi uzskaitē — Piegāžu un ienākumu slēpšana — Nodokļa bāzes noteikšana

(2016/C 441/07)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Maya Marinova ET

Atbildētājs: Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentisia za prihodite

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 9. panta 1. punkts, 14. panta 1. punkts un 73. un 273. pants, kā arī nodokļu neitralitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, atbilstoši kuram gadījumā, ja preces, kas ir tikušas piegādātas nodokļu maksātājam, neatrodas tā noliktavā un ja ar tām saistītie nodokļu dokumenti nav tikuši reģistrēti šī nodokļa maksātāja uzskaitē, nodokļu administrācija var pieņemt, ka minētais nodokļu maksātājs vēlāk ir pārdevis šīs preces trešajām personām, un noteikt minēto preču pārdošanas apjoma nodokļa bāzi, ņemot vērā faktiskos apstākļus, kas ir tās rīcībā, atbilstīgi tiesību normām, kuras nav paredzētas šajā direktīvā. Tomēr iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šī valsts tiesiskā regulējuma normas nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs pareizai pievienotās vērtības nodokļa iekasēšanai un krāpšanas novēršanai.

(¹) OV C 27, 25.1.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 5. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-583/15) (¹)

Valsts pienākumu neizpilde — Transporta politika — Regula (EK) Nr. 1071/2009 — Autopārvadātājs — Vienkāršošana un administratīvā sadarbība — 16. panta 1. un 5. punkts — Valsts elektroniskais reģistrs, kurā tā reģistrē autopārvadājumu uzņēmumus — Valstu elektronisko reģistru savstarpēja savienojamība

(2016/C 441/08)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Hottiaux, M. M. Farrajota un P. Guerra e Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika (pārstāvji – L. Inez Fernandes, M. Figueiredo un C. Guerra Santos)

Rezolutīvā daļa:

1) neizveidojot valsts elektronisko reģistru, kurā tā reģistrē autopārvadājumu uzņēmumus, un tādējādi neizveidojot savstarpēju savienojamību ar citu dalībvalstu elektroniskajiem reģistriem, Portugāles Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulas (EK) Nr. 1071/2009, ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK, 16. panta 1. un 5. punktā paredzētos pienākumus;

2) Portugāles Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 38, 1.2.2016., 29. lpp.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 5. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika**(Lieta C-23/16) ⁽¹⁾****Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 1071/2009 — Kopīgi noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem — 16. panta 1. un 5. punkts — Autopārvadājumu uzņēmumu valsts elektroniskais reģistrs — Savstarpēja savienojuma ar citu dalībvalstu valsts elektroniskajiem reģistriem neesamība**

(2016/C 441/09)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis – J. Hottiaux)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvis – B. Majczyna)

Rezolutīvā daļa:

- 1) neizveidojot autopārvadājumu uzņēmumu valsts elektronisko reģistru un to savstarpēji nesavienojot ar citu dalībvalstu valsts elektroniskajiem reģistriem, Polijas Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulas (EK) Nr. 1071/2009, ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK, 16. panta 1. un 5. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Polijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 98, 14.3.2016.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 24. augustā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spānija) – Jorge Luís Colino Sigüenza/Ayuntamiento de Valladolid un In-pulso Musical, Sociedad Cooperativa**(Lieta C-472/16)**

(2016/C 441/10)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Jorge Luís Colino Sigüenza

Pārējās lietas dalībnieces: Ayuntamiento de Valladolid un In-pulso Musical, Sociedad Cooperativa

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ir jāuzskata, ka ir notikusi īpašumtiesību nodošana Direktīvas 2001/23/EK ⁽¹⁾ izpratnē, ja kādas pašvaldības mūzikas skolas koncesionārs, – kas no šīs pašvaldības ir saņēmis visus materiālos resursus (telpas, instrumentus, auditorijas, mēbeles), nodarbina pats savu personālu un sniedz pakalpojumus pa mācību gadiem, – divus mēnešus pirms mācību gada beigām, 2013. gada 1. aprīlī, pārtrauc savu darbību, atdodot atpakaļ visus materiālos resursus pašvaldībai, kura savukārt neatsāk skolas darbību, lai pabeigtu 2012./2013. mācību gadu, bet gan piešķir jaunu koncesiju kādam citam koncesionāram, kurš atsāk tās darbību 2013. gada septembrī, sākoties jaunajam 2013./2014. mācību gadam, un kuram šī pašvaldība nodod vajadzīgos materiālos resursus (telpas, instrumentus, auditorijas, mēbeles), kas agrāk bija iepriekšējā koncesionāra rīcībā?

- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai aprakstītajos apstākļos, proti, ka koncedenta (pašvaldības) saistību neizpildes dēļ pirmajam koncesionāram ir jāpārtrauc darbība un jāatlaiž viss savs personāls un tūlī pēc tam minētais koncedents nodod materiālos resursus kādam citam koncesionāram, kas turpina šo pašu darbību, Direktīvas 2001/23/EK 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pirmā koncesionāra darbinieku atlaišanu ir izraisījušas “darbaspēka izmaiņas ekonomisku, tehnisku vai organizatorisku iemeslu dēļ” vai turpretim “uzņēmuma, uzņēmēj sabiedrības vai uzņēmuma vai uzņēmēj sabiedrības daļas īpašumtiesību nodošana”, kas savukārt saskaņā ar šo pantu nedrīkst būt atlaišanas iemesls?
- 3) Ja uz iepriekšējo jautājumu atbildams, ka atlaišanas iemesls ir bijusi īpašumtiesību nodošana, kas tādējādi ir pretrunā Direktīvai 2001/23/EK, vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tādi valsts tiesību akti, kas liedz tiesai pēc būtības izskatīt apsvērumus, – ko kāds darbinieks jautājumā par savu kolektīvās atlaišanas ietvaros notikušo atlaišanu izvirza atsevišķā tiesvedībā, lai varētu aizstāvēt no Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvas 98/59/EK⁽²⁾ par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu izrietošās tiesības, – tāpēc, ka pirms tam kādā tiesvedībā, kurā šis darbinieks nevarēja būt lietas dalībnieks, pat ja tajā piedalījās vai varēja piedalīties attiecīgajā uzņēmumā iedibinājušās arodbiedrības un/vai darbinieku kolektīvie likumiskie pārstāvji, jautājumā par kolektīvo atlaišanu jau ir pasludināts likumīgā spēkā stājies spriedums?

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV 2001, L 82, 16. lpp.).

⁽²⁾ OV 1998, L 225, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 29. augustā iesniedza *Cour d'appel de Colmar* (Francija) – *Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless*

(Lieta C-474/16)

(2016/C 441/11)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Colmar

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzību iesniedzēji: *Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless*

Prejudiciālais jautājums

Vai apliecība A1, kuru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulas (EK) Nr. 987/2009⁽¹⁾, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, pagaidu darba uzņēmumam ir izsniegusi tās dalībvalsts iestādes norādītā iestāde, kuras tiesību akti par sociālo nodrošinājumu ir piemērojami darba ņēmēja situācijai, rada saistošas sekas, pirmkārt, uzņemošās dalībvalsts iestādēm un, otrkārt, šīs pašas dalībvalsts tiesām, ja tiek konstatēts, ka darba ņēmēja darbība acimredzami neietilpst Regulas (EK) Nr. 883/2004 12. panta 1. un 2. punktā paredzēto īpašo noteikumu materiālajā piemērošanas jomā?

⁽¹⁾ OV L 284, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 12. septembrī iesniedza Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Spānija) – Bankia S.A./Alfredo Sánchez Martínez un Sandra Sánchez Triviño

(Lieta C-486/16)

(2016/C 441/12)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia de Alicante

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bankia S.A.

Atbildētāji: Alfredo Sánchez Martínez un Sandra Sánchez Triviño

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK ⁽¹⁾ par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 4. panta 1. punktam un 7. panta 1. punktam ir pretrunā tas, ka brīdī, kad tiek izlemts, vai noteikums par kredīta pirmstermiņa atmaksu, kāds ir iekļauts strīdīgajā līgumā, kas noslēgts starp komersantu un patērētāju, ir negodīgs, tiek ņemti vērā ne tikai apstākļi līguma noslēgšanas brīdī, bet arī tas, cik smags ir patērētāja pieļautais līguma pārkāpums pēc tā noslēgšanas?
- 2) Vai tas, ka tiek izdots izpildraksts, pamatojoties uz noteikumu par kredīta pirmstermiņa atmaksu, kas ir ticis atzīts par negodīgu ar galīgo spriedumu agrākā piespiedu atsavināšanas procedūrā starp tiem pašiem lietas dalībniekiem, un kuras pamatā ir tas pats hipotekārā aizdevuma līgums, lai gan šis iepriekšējais spriedums valsts tiesībās nav atzīts kā tāds, kuram būtu materiāltiesisks *res judicata* apstiprinošs spēks, bet valsts tiesībās tomēr ir noteikts, ka nav iespējams uzsākt jaunu piespiedu atsavināšanas procedūru, pamatojoties uz to pašu izpildes dokumentu, ir pretrunā Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 7. panta 1. punktā noteiktajam efektivitātes principam?
- 3) Vai piespiedu atsavināšanas procedūrā, kurā pirmās instances tiesa atteicās izsniegt izpildrakstu, jo pieteikums bija balstīts uz noteikumu par kredīta pirmstermiņa atmaksu, kas citā, agrākā piespiedu atsavināšanas procedūrā, kuras pamatā bija tas pats izpildes dokuments un tajā piedalījās tie paši lietas dalībnieki, bija atzīts par negodīgu, un kurā atteikumu izsniegt izpildrakstu atcēla apelācijas tiesa, kas nodeva lietu atpakaļ pirmās instances tiesai, lai tā izdotu izpildrakstu, tas, ka apelācijas tiesas spriedums ir saistošs zemākas instances tiesai, ir pretrunā Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 7. panta 1. punktā noteiktajam efektivitātes principam, vai arī valsts tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka zemākas instances tiesai nav saistošs apelācijas tiesas spriedums, ja jau pastāv agrāks nepārsūdzams spriedums, ar kuru ir atcelts noteikums par kredīta pirmstermiņa atmaksu, uz kuru ir balstīts izpildraksts, un vai šādā gadījumā pieteikums par piespiedu atsavināšanu atkal ir jāatzīst par nepieņemamu?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. septembrī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

(Lieta C-491/16)

(2016/C 441/13)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Atbildētāja: Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Lauku attīstības operatīvā programma (turpmāk tekstā – “AGRO programma”) ir jāuzskata par “vairākgadu programmu” Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/1999 ⁽¹⁾ (atcelta ar Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ⁽²⁾), neietekmējot tās 105. panta 1. punktu), 14. panta izpratnē?
- 2) Vai AGRO programma ir jāuzskata par “vairākgadu programmu” Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽³⁾ 3. panta 1. punkta otrā apakšpunkta otrā teikuma izpratnē, saskaņā ar kuru “vairākgadu programmās noilguma termiņš visos gadījumos ir līdz programmas pilnīgai pabeigšanai”?
- 3) Vai gadījumā, ja AGRO programma ir jāuzskata par “vairākgadu programmu” Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta otrā apakšpunkta otrā teikuma izpratnē:
 - administratīvo pasākumu, kas veikti saskaņā ar šo programmu, noilguma termiņam ir jāiestājas pēc 4 gadiem, kā noteikts 3. panta 1. punktā?
 - ja 4 gadu noilguma termiņš iestājas pirms programmas noslēgšanas, vai noilguma termiņš iestājas vai arī,
 - ņemot vērā [...] Regulas [...] Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta otrā apakšpunkta otrā teikumā noteikto, noilguma termiņa *dies ad quem* tiek pagarināts, lai tas sakristu ar “[vairākgadu] programmas pilnīgu pabeigšanu”?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem (OV 1999, L 161, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV 2006, L 210, 25. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV 1995, L 312, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. septembrī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) – Maximilian Schrems/Facebook Ireland Limited

(Lieta C-498/16)

(2016/C 441/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Maximilian Schrems*

Atbildētāja: *Facebook Ireland Limited*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 15. pants ir interpretējams tādējādi, ka "patērētājs" šīs normas izpratnē zaudē šo statusu, ja viņš pēc ilgākas privāta *Facebook* konta lietošanas tajā saistībā ar savu prasījumu īstenošanu publicē grāmatas un daļēji arī sniedz prezentācijas par maksu, pārvalda interneta vietnes, vāc ziedojumus savu prasījumu apmierināšanai un pārņem daudzu patērētāju prasījumus, pretī sniedzot apņemšanos tiem izmaksāt attiecīgo tiesvedību rezultātā iegūto summu, no tās atskaitot tiesāšanās izdevumus?
- 2) Vai Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 16. pants ir interpretējams tādējādi, ka patērētājs vienā dalībvalstī vienlaikus ar saviem prasījumiem no patērētāju darījumiem *forum actoris* var izvirzīt arī citus tādus pašus citu patērētāju prasījumus, kuru dzīvesvieta ir
 - a) tajā pašā dalībvalstī,
 - b) citā dalībvalstī vai
 - c) trešajā valstī

ja šie prasījumi, kas ir cēlušies no patērētāju tiesiskām attiecībām ar to pašu atbildētāju, ir viņam cedēti un ja cesijas darījumu slēgšana neietilpst prasītāja komercdarbībā vai profesionālajā darbībā, bet gan tiek izmantota kopīgai prasījumu apmierināšanas panākšanai?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 12. jūlija rīkojumu lietā T-347/14 Olga Stanislavivna Yanukovych/Eiropas Savienības Padome 2016. gada 23. septembrī iesniedza Olga Stanislavivna Yanukovych kā Viktor Viktorovych Yanukovych mantiniece

(Lieta C-505/16 P)

(2016/C 441/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Olga Stanislavivna Yanukovych* kā *Viktor Viktorovych Yanukovych* mantiniece (pārstāvis – *T. Beazley QC*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 12. jūlija rīkojumu lietā T-347/14 attiecībā uz apelācijas sūdzības 6. un 7. punktā konkretizēto saturu, proti:
 - šī rīkojuma 2. un 4. punktu;
- Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 12. jūlija rīkojuma lietā T-347/14 3. punktu, ciktāl Tiesa uzskatītu, ka šajā pašā 3. punktā ir noteikts, ka Eiropas Savienības Padomei ir jāatlīdzina tika apelācijas sūdzības iesniedzējas, bet ne bojā gājušās personas tiesāšanās izdevumi;

- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā tiesas sēdes noturēšanai un sprieduma pasludināšanai vai alternatīvi:
 - apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumus tiesvedībā Vispārējā tiesā, ciktāl tas konkrētizēts apelācijas sūdzības 6. un 7. punktā, proti, atcelt Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2015/143 ⁽¹⁾, ar ko groza Lēmumu 2014/119, Padomes 2015. gada 29. janvāra Regulu (ES) 2015/138 ⁽²⁾, ar ko groza Regulu Nr. 208/2014, Padomes 2015. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2015/364 ⁽³⁾ un Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) 2015/357 ⁽⁴⁾, ar ko īsteno Regulu Nr. 208/2014, ciktāl šie pasākumi attiecas uz *Viktor Viktorovych Yanukovych*, un
 - ciktāl Tiesa uzskatītu, ka Vispārējā tiesa jau to nav izdarījusi, piespriet Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt gan apelācijas sūdzības iesniedzējas, gan bojā gājušās personas tiesāšanās izdevumus saistībā ar prasības pieteikumā izvirzīto prasību atcelt tiesību aktus;
 - piespriet Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, lai iekļautu bojā gājušās personas tiesāšanās izdevumus saistībā ar grozījumu rakstā izvirzīto prasību atcelt tiesību aktus;
- katrā ziņā piespriet Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt apelācijas tiesvedības izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā rīkojuma 84., 89. un 92. punktā secinot, ka grozījumu raksts nav pieņemams, jo tas tika iesniegts bojā gājušās personas vārdā pēc viņas nāves. Tiesa kļūdaini secināja, ka šīs lietas apstākļos grozījumu raksta pieņemamību var izvērtēt, tikai atsaucoties uz situāciju grozījumu raksta iesniegšanas brīdī. Grozījumu raksta pieņemamība drīzāk bija jāizvērtē plašāk, atsaucoties uz visiem lietas apstākļiem.

Otrkārt, pat, ja Vispārējā tiesa ir pareizi secinājusi, ka grozījumu raksta pieņemamība ir jāizvērtē, tikai atsaucoties uz situāciju tā iesniegšanas brīdī, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka grozījumu raksts būtībā netika iesniegts apelācijas sūdzības iesniedzējas vārdā. Grozījumu rakstā, to lasot kopā ar citiem Vispārējā tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem, skaidri bija norādīts, ka tas tika iesniegts bojā gājušās personas vārdā un to veica/tas tika darīts apelācijas sūdzības iesniedzējas vārdā, ņemot vērā viņas kā bojā gājušās personas *de facto* tiesību pārņemējas un mantinieces statusu. Tādējādi tas bija pieņemams, atsaucoties uz faktisko situāciju tā iesniegšanas brīdī. Nonākot pie pretēja secinājuma, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sagrozot tajā iesniegtos pierādījumus.

Treškārt, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā nav nošķīrusi (i) grozījumu raksta pieņemamību un (ii) otrās prasības atcelt tiesību aktus pieņemamību. Vispārējā tiesa (1) nepamatoti nav ņēmusi vērā to, ka tā bija apturējusi tiesvedību saistībā ar grozījumu rakstu, (2) ir kļūdaini secinājusi, ka grozījumu raksta pieņemamība ir jāizvērtē, atsaucoties tikai uz situāciju grozījumu raksta iesniegšanas brīdī, (3) nepamatoti ignorēja faktu, ka Ukrainas tiesību pārņemšanas tiesībās ir paredzēts, ka tiesību pārņēmējs tiek noteikts sešus mēnešus pēc nāves ar atpakaļejošu spēku, un (4) tādējādi kļūdaini un nepamatoti ir liegusi apelācijas sūdzības iesniedzējai piekļūvi tiesai, lai tā apstrīdētu 2015. gada tiesību aktus tiesību pārņemējas un mantinieces vai arī citā statusā.

⁽¹⁾ Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmums (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 24, 16. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2015. gada 29. janvāra Regula (ES) 2015/138, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 24, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2015. gada 5. marta Lēmums (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 62, 25. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regula (ES) Nr. 2015/357, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 62, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 26. septembrī iesniedza Administrativen sad Sofia grad (Bulgārija) – Entertainment Bulgaria System EOOD/Direktor na Direksia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Lieta C-507/16)

(2016/C 441/16)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia grad

Pamatlietas puses

Prasītājs: Entertainment Bulgaria System EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direksia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/112⁽¹⁾ 214. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar tiesībām atskaitīt priekšnodokli PVN maksātāja reģistrācijas gadījumiem ir jāpiešķir atšķirīga nozīme, proti, vai šis pants liedz dalībvalstīm piešķirt atšķirīgu nozīmi reģistrācijas gadījumiem, kā tas ir darīts ZDDS 97.a pantā un 70. panta 4. punktā?
- 2) Vai Direktīvas 2006/112 168. panta a) punkts un 169. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar direktīvas 214. panta 1. punkta e) apakšpunktu reģistrētam nodokļa maksātājam nav tiesību atskaitīt tā uzrādīto priekšnodokli par tā saņemtiem, citu nodokļa maksātāju no citām dalībvalstīm sniegtiem pakalpojumiem, ja tas izmanto šos pakalpojumus pakalpojumu sniegšanai citās dalībvalstīs un ir izpildīti pārējie materiālie un procesuālie nosacījumi priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošanai?
- 3) Vai Direktīvas 2006/112 168. panta a) punkts un 169. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda valsts norma kā ZDDS 70. panta 4. punkts, saskaņā ar kuru PVN maksātājam, kurš reģistrēts, pamatojoties uz direktīvas 214. panta 1. punkta d) vai e) apakšpunktu, nevis uz 214. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nekādos apstākļos nav pamatojamas tiesības atskaitīt priekšnodokli?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2016. gada 29. septembrī – Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-511/16)

(2016/C 441/17)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. van Beek un G. von Rintelen)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka, vēlākais 2015. gada 1. jūnijā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvas 2014/27/ES, ar ko groza Padomes Direktīvas 92/58/EEK, 92/85/EEK, 94/33/EK, 98/24/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/37/EK, lai tās pielāgotu Regulai (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu, prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi šīs direktīvas 6. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu sodanaudu EUR 8 710 apmērā par dienu, skaitot no Tiesas sprieduma pasludināšanas datuma šajā lietā, par pienākuma paziņot par Direktīvas 2014/27/ES transponēšanas pasākumiem neizpildi;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas termiņš beidzās 2015. gada 1. jūnijā.

Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumu paziņot par transponēšanas pasākumiem Direktīvas 2014/27/ES 6. panta 1. punktā paredzētajā transponēšanas termiņā.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – *Crown Equipment (Suzhou) un Crown Gabelstapler/Padome*

(Lieta T-351/13) ⁽¹⁾

Dempings — Ķīnas izcelsmes ar roku darbināmu paliktņu autokrāvēju un to galveno daļu imports — Galīgais antidempinga maksājums — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiešs skārums — Individuāls skārums — Pieņemamība — Normālās vērtības noteikšana — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts — Mazākā maksājuma noteikums — Regulas Nr. 1225/2009 9. panta 4. punkts — Pienākums norādīt pamatojumu

(2016/C 441/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd* (Suzhou, Ķīna) un *Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG* (Roding, Vācija) (pārstāvji – K. Neuhaus, H.-J. Freund un B. Ecker, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – S. Boelaert un B. Driessen, pārstāvji, kuriem palīdz de B. O'Connor, solicitor un S. Gubel, advokāts)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. França un T. Maxian Rusche)

Priekšmets

Prasība, kas ir balstīta uz LESD 263. pantu un kurā tiek lūgts atcelt Padomes 2013. gada 22. aprīļa Īstenošanas regulu (ES) Nr. 372/2013, ar ko pēc daļējas starpposma pārskatīšanas atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 3. punktam groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1008/2011, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu, ko piemēro Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes ar roku darbināmu paliktņu autokrāvēju un to galveno daļu importam (OV 2013, L 112, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd and Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 252, 31.8.2013.

Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – *August Storck/EUIPO – Chiquita Brands*
("Fruitfuls")

(Lieta T-367/14) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "Fruitfuls" — Faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts

(2016/C 441/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *August Storck KG* (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – I. Rohr, A. C. Richter, P. Goldenbaum, T. Melchert un T. Reher, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – sākotnēji A. Poch, vēlāk G. Schneider un D. Gája, un visbeidzot D. Gája)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Chiquita Brands LLC (Šarlota, Ziemeļkarolīna, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – L. Bakers, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2014. gada 27. marta lēmumu lietā R 1580/2013-5 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Chiquita Brands un August Storck

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2014. gada 27. marta lēmumu lietā R 1580/2013-5 daļā, kurā apstiprināts Anulēšanas nodaļas lēmums, ar kuru apstrīdētā preču zīme atzīta par atceltu attiecībā uz "saldumiem", kas ietilpst 30. klasē pārskatītā un grozītā 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīguma par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām izpratnē;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 261, 11.8.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – Sina Bank/Padome

(Lieta T-418/14) (¹)

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu kodoldarbību izplatīšanas novēršanai — Līdzekļu iesaldēšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Termins prasības celšanai — Prasījumu grozīšana — Pieņemamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Atcelšanas seku pielāgošana laikā

(2016/C 441/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sina Bank (Teherāna, Irāna) (pārstāvji – B. Mettetal un C. Wucher-North, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – B. Driessen un D. Gicheva)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt, pirmkārt, Padomes lēmumu, kas izriet no 2014. gada 15. marta Paziņojuma personām un vienībām, kam piemēro ierobežojošus pasākumus, kuri ir paredzēti Padomes Lēmumā 2010/413/KĀDP un Padomes Regulā (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2014, C 77, 1. lpp.), saglabāt prasītājas nosaukumu sarakstā, kas ir ietverts II pielikumā Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumam 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV 2010, L 195, 39. lpp.), kā tas ir grozīts ar Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmumu 2010/644/KĀDP (OV 2010, L 281, 81. lpp.), un IX pielikumā Padomes 2012. gada 23. marta Regulai (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem

pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV 2012, L 88, 1. lpp.), un, otrkārt, atcelt Padomes 2014. gada 7. novembra Lēmumu 2014/776/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV 2014, L 325, 19. lpp.), Padomes 2014. gada 7. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1202/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 (OV 2014, L 325, 3. lpp.), Padomes 2015. gada 25. jūnija Lēmumu (KĀDP) 2015/1008, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV 2015, L 161, 19. lpp.), un Padomes 2015. gada 25. jūnija Īstenošanas regulu (ES) 2015/1001, ar ko īsteno [Regulu Nr. 267/2012] (OV 2015, L 161, 1. lpp.), ciktāl ar šiem tiesību aktiem prasītājas nosaukums ir saglabāts Lēmuma 2010/413, kā tas grozīts ar Lēmumu 2010/644, II pielikumā ietvertajā sarakstā un Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā ietvertajā sarakstā

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Padomes lēmumu, kas izriet no 2014. gada 15. marta Paziņojuma personām un vienībām, kurām piemēro ierobežojošus pasākumus, kuri ir paredzēti Padomes Lēmumā 2010/413/KĀDP un Padomes Regulā (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu, saglabāt Sina Bank nosaukumu Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP, kā tas ir grozīts ar Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmumu 2010/644/KĀDP, II pielikumā ietvertajā sarakstā un Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu IX pielikumā ietvertajā sarakstā;
- 2) atcelt Padomes 2014. gada 7. novembra Lēmumu 2014/776/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413, Padomes 2014. gada 7. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1202/2014, ar ko īsteno Regulu Nr. 267/2012, Padomes 2015. gada 25. jūnija Lēmumu (KĀDP) 2015/1008, ar kuru groza Lēmumu 2010/413, un Padomes 2015. gada 25. jūnija Īstenošanas regulu (ES) 2015/1001, ar ko īsteno Regulu Nr. 267/2012, ciktāl ar šiem tiesību aktiem Sina Bank nosaukums ir saglabāts Lēmuma 2010/413, kā tas grozīts ar Lēmumu 2010/644, II pielikumā ietvertajā sarakstā un Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā ietvertajā sarakstā;
- 3) atstāt spēkā Lēmuma 2015/1008 sekas attiecībā uz Sina Bank no datuma, kad tas stājas spēkā, līdz datumam, kad beidzas Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. panta pirmajā daļā minētais apelācijas termiņš par šo spriedumu, vai, ja šajā termiņā iesniegta apelācija par šo spriedumu, līdz datumam, kad minētā apelācija ir noraidīta;
- 4) Eiropas Savienības Padome atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 282, 25.8.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – Eveready Battery Company/EUIPO – Hussain u.c. (“POWER EDGE”)

(Lieta T-824/14) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “POWER EDGE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “EDGE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkts un 42. panta 2. punkts

(2016/C 441/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eveready Battery Company, Inc. (Saint-Louis, Misūri, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – N. Hebeis, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – J. Garrido Otaola un M. Fischer)

Citi procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki, personas, kas iestājušās lietā Vispārējā tiesā: Imran Hussain, Rizwana Hussain, Maariah Hussain, Danyaal Hussain un Zahra Hussain (Leeds, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – S. Malynicz, QC)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2014. gada 6. oktobra lēmumu lietā R 38/2014–2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Eveready Battery Company*, no vienas puses, un *Hussain* k-giem un k-dzēm, no otras puses

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Eveready Battery Company, Inc.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 65, 23.2.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – *Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft/ EUIPO (“BRAUWELT”)*

(Lieta T-56/15) (¹)

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “BRAUWELT” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts — Tiesības tikt uzklausiņam — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants

(2016/C 441/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG* (Nirnberga, Vācija) (pārstāvis – M. Höfler, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Schifko)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2014. gada 4. decembra lēmumu lietā R 1121/2014-4 attiecībā uz vārdiska apzīmējuma “BRAUWELT” reģistrāciju kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 118, 13.4.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 18. oktobra spriedums – Meissen Keramik/EUIPO (“MEISSEN KERAMIK”)

(Lieta T-776/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “MEISSEN KERAMIK” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts

(2016/C 441/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Meissen Keramik GmbH (Meissen, Vācija) (pārstāvji – M. Vohwinkel un M. Bagh, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – W. Schramek un A. Schiffko)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 28. oktobra lēmumu lietā R 531/2015–1 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt grafisku apzīmējumu “MEISSEN KERAMIK” kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Meissen Keramik GmbH atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 78, 29.2.2016.

Prasība, kas celta 2016. gada 12. septembrī – Gall Pharma/EUIPO – Pfizer (“Styriagra”)

(Lieta T-662/16)

(2016/C 441/24)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Austrija) (pārstāvji – D. Reichelt un L. Figura, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Pfizer Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "Styriagra" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 161 469

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 13. jūnija lēmums lietā R 724/2015–5

Prasītājas prasījumi:

- atceļot apstrīdēto lēmumu, noraidīt iebildumus, kas pret Kopienas preču zīmi Nr. 000233890 tika izvirzīti iebildumu procesā Nr. 002286568;
- piespriest atbildētajam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-113/15
Adriaen u.c./Komisija 2016. gada 19. septembrī iesniedza Pieter De Meyer**

(Lieta T-667/16 P)

(2016/C 441/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Pieter De Meyer (Brisele, Beļģija) un 8 citi (pārstāvis – R. Rata, lawyer)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-113/15;
- atcelt Eiropas Komisijas iecelēj institūcijas 2014. gada 14. novembra lēmumu, kurš ir paziņots ar Administratīvo paziņojumu Nr. 41-2014 un ar kuru tiek izveidots to ierēdņu saraksts, kuri 2014. gadā tiek paaugstināti amatā, tiktāl, ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēju uzvārdi nav tajā iekļauti;
- piespriest Eiropas Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzēju pirmo pamatu kā nepamatotu. Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Civildienesta tiesa esot pieļāvusi četrus galvenos pārkāpumus attiecībā uz viņu pirmo pamatu:
 - pirmkārt, Civildienesta tiesa, pretēji piemērojamai judikatūrai, konstatēja, ka tai nav jāpārbauda iecelējinstītūcijas rīcības tiesiskums, ja iecelējinstītūcija atzīst, ka tā ir izpildījusi savus juridiskos pienākumus;
 - otrkārt, Civildienesta tiesa esot kļūdaini noraidījusi apvienotās novērtējuma komitejas atzinumu kā pierādījumu un neesot efektīvi izskatījusi norādīto neatbilstību, kas ir konstatēta iecelējinstītūcijas izmantotajos informācijas avotos;
 - treškārt, Civildienesta tiesa esot kļūdaini un nepamatoti ignorējusi to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji ir norādījuši argumentus un pierādījumus saistībā ar iecelējinstītūcijas gramatiskās novērtējuma metodes matemātisko novērtējumu, kā arī apelācijas sūdzības iesniedzēju pirmā pamata otro daļu;
 - ceturtkārt, Civildienesta tiesa esot kļūdījusies savā pieņēmumā, ka nopelnu salīdzinošā faktiskā novērtējuma trūkums nevar pamatot amatā paaugstināšanas lēmuma atcelšanu.
2. Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Civildienesta tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz viņu otro pamatu:
 - pirmkārt, patvaļīgi ierobežojot Civildienesta noteikumu 25. panta piemērošanas jomu, kā arī apelācijas sūdzības iesniedzēju pamattiesības saskaņā ar Savienības tiesībām veidā, kas nav saderīgs ar Savienības likumdevēja gribu; un
 - otrkārt, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzēju otro pamatu kā nepamatotu ar acīmredzami kļūdainu pamatojumu.
3. Ar trešo pamatu, apgalvojot, ka nav veikta neatkarīga un efektīva pārbaude tiesā, kas izraisījis apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu, apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka:
 - pirmkārt, tiesnesis referents esot sniedzis pirmstiesas paziņojumus, parādot savu subjektivitāti sagatavojošajā ziņojumā, kas preventīvi noteica iznākumu attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju pamatiem;
 - otrkārt, Civildienesta tiesas priekšsēdētājs neesot atsaucis tiesnesi un nepārcēla lietu uz citu palātu, lai gan vienlaikus piekrita, ka apstrīdētie pirmstiesas paziņojumi tika nokopēti un ievietoti no citas lietas ar citiem lietas dalībniekiem;
 - treškārt, Civildienesta tiesa esot selektīvi ignorējusi un noraidījusi būtiskus argumentus un pierādījumus, tos neņemot vērā vai nepārbaudot. Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka Civildienesta tiesa esot pārkāpusi viņu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tā nav veikusi neatkarīgu un efektīvu pārbaudi tiesā.

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-112/15 HL/
Komisija 2016. gada 19. septembrī iesniedza HL**

(Lieta T-668/16 P)

(2016/C 441/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: HL (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – R. Rata, lawyer)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-112/15;
- atcelt Eiropas Komisijas iecelējinstītūcijas 2014. gada 14. novembra lēmumu, kurš ir paziņots ar Administratīvo paziņojumu Nr. 41-2014 un ar kuru tiek izveidots to ierēdņu saraksts, kuri 2014. gadā tiek paaugstināti amatā, tiktāl, ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja uzvārds nav tajā iekļauts;
- piespriest Eiropas Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzēja pirmo pamatu kā nepamatotu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Civildienesta tiesa esot pieļāvusi četrus galvenos pārkāpumus attiecībā uz viņa pirmo pamatu:
 - pirmkārt, Civildienesta tiesa, pretēji piemērojamai judikatūrai, konstatēja, ka tai nav jāpārbauda iecelējinstītūcijas rīcības tiesiskums, ja iecelējinstītūcija atzīst, ka tā ir izpildījusi savus juridiskos pienākumus;
 - otrkārt, Civildienesta tiesa esot kļūdaini noraidījusi apvienotās novērtējuma komitejas atzinumu kā pierādījumu un neesot efektīvi izskatījusi norādīto neatbilstību, kas ir konstatēta iecelējinstītūcijas izmantotajos informācijas avotos;
 - treškārt, Civildienesta tiesa esot kļūdaini un nepamatoti ignorējusi to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs ir norādījis argumentus un pierādījumus saistībā ar iecelējinstītūcijas gramatiskās novērtējuma metodes matemātisko novērtējumu, kā arī apelācijas sūdzības iesniedzēja pirmā pamata otro daļu;
 - ceturtkārt, Civildienesta tiesa esot kļūdījusies savā pieņēmumā, ka nopelnu salīdzinošā faktiskā novērtējuma trūkums nevar pamatot amatā paaugstināšanas lēmuma atcelšanu.
2. Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Civildienesta tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz viņa otro pamatu:
 - pirmkārt, patvaļīgi ierobežojot Civildienesta noteikumu 25. panta piemērošanas jomu, kā arī apelācijas sūdzības iesniedzēja pamattiesības saskaņā ar Savienības tiesībām veidā, kas nav saderīgs ar Savienības likumdevēja gribu; un

- otrkārt, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzēja otro pamatu kā nepamatotu ar acīmredzami kļūdainu pamatojumu.
3. Ar trešo pamatu apgalvojot, ka nav veikta neatkarīga un efektīva pārbaude tiesā, kas izraisījis apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka:
- pirmkārt, tiesnesis referents esot sniedzis pirmstiesas paziņojumus, parādot savu subjektivitāti sagatavojošajā ziņojumā, kas preventīvi noteica iznākumu; attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēja pamatiem
 - otrkārt, Civildienesta tiesas priekšsēdētājs neesot atsaucis tiesnesi un nenodeva lietu citai palātai, lai gan vienlaikus piekrita, ka apstrīdētie pirmstiesas paziņojumi tika nokopēti un ievietoti no citas lietas ar citiem prasītājiem;
 - treškārt, Civildienesta tiesa esot selektīvi ignorējusi un noraidījusi būtiskus argumentus un pierādījumus, tos neņemot vērā vai nepārbaudot. Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Civildienesta tiesa esot pārkāpusi viņa tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tā nav veikusi neatkarīgu un efektīvu pārbaudi tiesā.

Prasība, kas celta 2016. gada 23. septembrī – *Henkel Electronic Materials (Belgium)*/Komisija

(Lieta T-681/16)

(2016/C 441/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Henkel Electronic Materials (Belgium)* (Westerlo, Beļģija) (pārstāvji – N. Reypens, C. Docclo un T. Verstraeten, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- apvienot šo lietu ar lietu T-131/16 mutvārdu procesā un galīgā sprieduma taisīšanai, ņemot vērā saikni starp šīm abām lietām;
- atzīt par pieņemamiem un apmierināt šajā prasības pieteikumā izvirzītos atcelšanas pamatus;
- atcelt strīdīgā lēmuma ⁽¹⁾ 1. un 2. pantu;
- pakārtoti, atcelt strīdīgā lēmuma 2. pantu, ciktāl tajā nav paredzēti pārejas pasākumi;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā, nosakot tiesību aktus, kuros ir paredzēts apgalvotais valsts atbalsts, un kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas Nr. 2015/1589 ⁽²⁾ 1. panta d) punktu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvota kļūda faktos, aprakstot atsaucēs sistēmu, acīmredzama kļūda vērtējumā, veicot šīs sistēmas analīzi, un kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu un Regulas Nr. 2015/1589 1. panta a) punktu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota kļūda ekonomiskās priekšrocības vērtējumā un kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu un Regulas Nr. 2015/1589 1. panta a) punktu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota kļūda vērtējumā attiecībā uz vajadzīgo selektivitāti, lai strīdīgo shēmu varētu atzīt par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta un Regulas Nr. 2015/1589 1. panta a) punkta izpratnē, un kļūda vērtējumā, analizējot strīdīgās shēmas mehānismu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvota kļūda vērtējumā, analizējot strīdīgās shēmas īstenošanas nosacījumu pamatojumu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvota kļūda vērtējumā, izvērtējot apgalvoto priekšrocību, kas izriet no strīdīgās shēmas, un precizitātes trūkums strīdīgās shēmas pārbaudē.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots nodokļu maksātāju tiesiskās palāvēības un tiesiskās noteiktības pārkāpums.

- ⁽¹⁾ Komisijas 2016. gada 11. janvāra Lēmums (ES) 2016/1699 par valsts atbalsta shēmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa par virspeļņu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ko īsteno Beļģija [paziņots ar dokumentu C(2015) 9837] (OV 2016, L 260, 61. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes 2015. gada 13. jūlija Regula (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248., 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 23. septembrī – Francija/Komisija

(Lieta T-682/16)

(2016/C 441/28)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji – F. Alabrune, D. Colas un D. Segoin)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 12. jūlija Īstenošanas lēmumu C(2016) 4287 *final*, kas paziņots 2016. gada 13. jūlijā, ar kuru pārtrauc ikmēneša maksājumus Francijai no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.) 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpums. Šim pamatam ir divas daļas:
 - Ar pirmo daļu tiek apgalvots, ka Francijas iestādes esot varējušas pilnībā ieviest apstrīdētajā lēmumā paredzēto rīcības plānu ar skaidriem progresu rādītājiem pēc apspriešanās ar Komisiju.

— Ar otro daļu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pamats ar elementiem, kuri nebija paredzēti rīcības plānā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 24. septembrī – PL/Komisija

(Lieta T-689/16)

(2016/C 441/29)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PL (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – J.-N. Louis un N. de Montigny, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt ĢD HR.B4 nodaļas “Karjeras un snieguma pārvaldība” vadītāja 2015. gada 22. decembra lēmumu neizpildīt Civildienesta tiesas 2015. gada 15. aprīļa spriedumu, pieņemot lēmumu, kas jau ir izpildīts pirms vairāk kā 3 gadiem, pārcelt prasītāju dienesta interesēs no Eiropas Savienības delegāciju Jordānas Rietumkrastā un Gazas joslā (Austrumjeruzaleme) uz Mobilitātes un Transporta ģenerāldirektorātu (MOVE) Briselē ar atpakaļejošu spēku no 2013. gada 1. janvāra;
- atcelt netiešo 2015. gada 20. augusta lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāja lūgums, ko tas iesniedzis ar sava juriskonsulta starpniecību, tikt informētam par Komisijas veiktajiem pasākumiem Civildienesta tiesas 2015. gada 15. aprīļa sprieduma lietā F-96/13 izpildei;
- piespriest Komisijai samaksāt prasītājam summu EUR 250 000 apmērā un atlīdzināt materiālo un morālo kaitējumu, kāds tam nodarīts;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 266. pants, jo apstrīdētajos lēmumos nav ievērota Civildienesta tiesas (“Civildienesta tiesa”) 2015. gada 15. aprīļa sprieduma lietā F-96/13 lemjošā daļa attiecībā uz iemesliem, kuri ir nepieciešamais atbalsts tādā nozīmē, ka tie ir neatņemami, lai noteiktu precīzu lemjošajā daļā nospriestā nozīmi;
 - Prasītājs uzskata, ka LESD 266. pantā Komisijai ir noteikts pienākums novērst, ka tiesību akts, kas aizstāj atcelto aktu, ietver tādus pat pārkāpumus, kā tie, kas norādīti atceļošajā spriedumā, kāds ir gadījums šajā lietā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka procedūra ir izmantota nepareizi, jo apstrīdētie lēmumi netika izpildīti pareizi, labticīgi un atbilstoši Civildienesta tiesas atceļošajam spriedumam un tie tika pieņemti tikai ar vienīgo mērķi – lai šķietami padarītu lēmumu par tiesisku, kurš, lai gan to atcēla, jau bija izpildīts pirms vairāk kā 3 gadiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 22.a pants.

Prasība, kas celta 2016. gada 26. septembrī – Elevation-Engenharia/Komisija**(Lieta T-691/16)**

(2016/C 441/30)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Elevation-Engenharia SA (Amadora, Portugāle) (pārstāvji – A. Pinto Cardoso un L. Fuzeta da Ponte, advokāti)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasītājas prasījumi:**

- pilnībā apmierināt prasību un tādējādi atcelt atbildētājas lēmumus, kuros bija iekļautas parādzīmes, kuras prasītāja saņēma ar 2016. gada 3. augusta vēstuli;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, kas vēl jāaprēķina.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota kompetences neesamība. Atbildētāja ir pārkāpusi savu kompetenci un pilnvaras tādu aktu pieņemšanai, kurus tiek lūgts atcelt.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots būtisks procedūras noteikumu pārkāpums. Apstrīdētās parādzīmes ir pamatotas netieši vai noklusējot, tās ir publiskotas neskaidrā veidā un neatbilst Savienības tiesībām.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Līguma un ar tā piemērošanu saistīto tiesību normu pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 27. septembrī – CJ/ECDC**(Lieta T-692/16)**

(2016/C 441/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītājs: CJ (Agius Stefanos, Grieķija) (pārstāvis – V. Kolias, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ECDC)***Prasītāja prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu un piespriest ECDC samaksāt prasītājam visu atalgojumu, kuru viņš būtu saņēmis laikposmā no 2012. gada 1. maija līdz 2014. gada 31. decembrim, ja ECDC būtu turpinājis nodarbināt prasītāju, un kuras apmēru, kamēr nav saņemti ECDC precizējumi, prasītājs ir aprēķinājis EUR 140 000 apmērā, kam pieskaitāmi nokavējuma procenti atbilstoši likumiskajai likmei;
- piespriest ECDC samaksāt viņam EUR 13 000 kā atlīdzinājumu par nemateriālo kaitējumu;
- piespriest ECDC segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt viņa tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ECDC ir pārkāpis LESD 266. pantu, nepareizi izpildot Eiropas Savienības Civildienesta tiesas spriedumu apvienotajās lietās F-159/12 un F-161/12 CJ/ECDC, un it īpaši tiek argumentēts, ka:
 - tā kā ir neatgriezeniski mainījušies būtiskie apstākļi, ECDC ir pieļāvis kļūdu, piešķirot atpakaļejošu spēku apstrīdētajam lēmumam;
 - ECDC ir pārkāpis samērīguma principu, jo apstrīdētais lēmums nebija nedz piemērots, nedz vajadzīgs, lai sasniegtu atceltā 2012. gada lēmuma par atbrīvošanu no amata mērķi;
 - ECDC ir pieļāvis acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tas nav ņēmis vērā krāpšanu, kas bija notikusi, pieņemot darbā ECDC juridiskā dienesta vadītāju;
 - ECDC ir pārkāpis Civildienesta noteikumu 22.a panta 3. punktu, atbrīvojot no amata prasītāju, kas notika kā reakcija uz to, ka viņš *in tempore non suspecto* īsi pirms viņa atbrīvošanas no amata ziņoja par faktiem, kuri radīja aizdomas par nepareizu finanšu pārvaldību ECDC.
2. Ar otro pamatu tiek prasīts finansiāls atlīdzinājums par nemateriālo kaitējumu, kas ir nodarīts ar ECDC izdarīto LESD 266. panta pārkāpumu un ar tā apgalvojumu, ka prasītājs ir mēģinājis veicināt nepotismu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 19. jūlija spriedumu lietā F-149/15 HG/ Komisija 2016. gada 28. septembrī iesniedza HG

(Lieta T-693/16 P)

(2016/C 441/32)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: HG (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – L. Levi, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2016. gada 19. jūlija spriedumu lietā F-149/15;
- tā rezultātā apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus pirmajā instancē un tāpēc:
 - atcelt iecelēj institūcijas trīspusējo lēmumu CMS 13–005, ciktāl tajā ir paredzēts apturēt apelācijas sūdzības iesniedzēja paaugstināšanu pakāpē uz 18 mēnešiem un samaksāt kompensāciju par kaitējumu, kas ar lēmumu ir noteikta EUR 108 596,35 apmērā;
 - ciktāl nepieciešams, atcelt lēmumu noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzību;
 - pakārtoti, samazināt lēmumā CMS 13–005 ietverto finansiālo sankciju;
 - piespriest atbildētājam atlīdzināt morālo kaitējumu un kaitējumu reputācijai, kas esot ticis nodarīts apelācijas sūdzības iesniedzējam un ir novērtēts EUR 20 000 apmērā;

— piespriet atbildētājam atļūdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats, kas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēja finansiālo atbildību, ir balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, ciktāl Civildienesta tiesa neesot lēmusi par vienu no apelācijas sūdzības iesniedzēja iebildumiem attiecībā uz samērīguma principa pārkāpumu. Turklāt Civildienesta tiesa esot pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā un esot sagrozījusi lietas materiālos esošo informāciju.
2. Otrais pamats ir balstīts uz procesuālo noteikumu pārkāpumiem apstrīdētā lēmuma sagatavojošajos aktos, apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un kļūdām tiesību piemērošanā, ko esot pieļāvusi Civildienesta tiesa.
3. Trešais pamats ir balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi no Komisijas un Civildienesta tiesas puses.
4. Ceturtais pamats ir balstīts uz kļūdu tiesību piemērošanā un kļūdu faktos, ko esot pieļāvusi Civildienesta tiesa attiecībā uz pirmo iebildumu, kas esot ticis izvirzīts pret apelācijas sūdzības iesniedzēju. Turklāt Civildienesta tiesa neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-104/15 U (*)/Komisija 2016. gada 29. septembrī iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta T-695/16 P)

(2016/C 441/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A.-C. Simon, F. Simonetti un G. Gattinara)

Pārējie lietas dalībnieki: U (*) un Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-104/15 U (*)/Komisija;
- attiecībā uz tiesvedību pirmajā instancē tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa uzskatītu šo lietu par izspriežamu, noraidīt prasību kā nepamatotu un piespriet prasītājam pirmajā instancē atļūdzināt tiesāšanās izdevumus;
- attiecībā uz apelācijas tiesvedību nospriet, ka katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, kā arī pārkāpts aizliegums izspriet lietu *ultra petita*, attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 53.–56., 60., 75.–78. punktu.

(*) Informācija dzēsta, ņemot vērā personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, interpretējot Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 20. pantu attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 31., 57.–60. punktu un no 61. punkta līdz 65. punkta pirmajam teikumam.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas vairākas kļūdas tiesību piemērošanā un pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 65. un 67.–79. punktu.

Prasība, kas celta 2016. gada 23. septembrī – Trasta Komercbanka u.c./ECB

(Lieta T-698/16)

(2016/C 441/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: AS “Trasta Komercbanka” (Rīga, Latvija) un seši citi (pārstāvji – O. Behrends, L. Feddern un M. Kirchner, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītāju prasījumi:

- atcelt ECB 2016. gada 3. marta lēmumu anulēt AS “Trasta Komercbanka” bankas darbības licenci, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi VUM regulas ⁽¹⁾ 24. pantu un saistītās tiesību normas, kad Administratīvā pārskatīšanas padome ir pārskatījusi ECB agrāko lēmumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav rūpīgi un objektīvi izskatījusi un izvērtējusi visus faktiskos aspektus, tostarp bez ierobežojumiem to, ka ECB pienācīgi nereaģēja uz to, ka Latvijas vietējās regulatīvās iestādes iesniegtā informācija un dokumenti bija neprecīzi.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav ievērojusi samērīguma principu, neatzīstot alternatīvu pasākumu pieejamību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi VUM regulas 19. pantu un preambulas 75. apsvērumu, un īstenojusi *détournement de pouvoir* [pilnvaru nepareizu izmantošanu].
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav ievērojusi tiesiskās palāvības un tiesiskās noteiktības principus.

7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi procesuālos noteikumus, tostarp tiesības tikt uzklausi, tiesības piekļūt lietas materiāliem, tiesības uz pienācīgi pamatotu lēmumu un VUM pamatregulas 83. panta 1. punktu.

(¹) Padomes 2013. gada 15. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-126/15 Barroso Truta u.c./Tiesa 2016. gada 30. septembrī iesniedza José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel

(Lieta T-702/16 P)

(2016/C 441/35)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: José Barroso Truta (Bofferdange, Luksemburga), Marc Forli (Lexy, Francija), Calogero Galante (Aix-Sur-Cloie, Beļģija), Bernard Gradel (Konacker, Francija) (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, avocats)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Tiesa

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

atzīt un nospriest, ka

— Eiropas Savienības Civildienesta tiesas spriedums lietā F-126/15 Barroso Truta u.c./Tiesa ir jāatceļ;

nospriest no jauna, ka:

— Tiesa samaksā J. Barroso Truta EUR 61 121,08, M. Forli EUR 129 440,98, C. Galante EUR 76 324,29 un B. Gradel EUR 99 565,13, šīs summas iemaksājot fondā, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēji ir apdrošināti;

— pakārtoti, Tiesa samaksā iepriekš minētās summas apelācijas sūdzības iesniedzējiem, tām pieskaitot procentus pēc likmes 3,1 % gadā, skaitot no dienas, ka pensijas tiesības tika ieskaitītas Eiropas Savienības iestāžu pensiju shēmā;

— piespriest Tiesai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa (CDT) ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka prasība par zaudējumu atlīdzību ir nepieņemama tādēļ, ka prasītāji nebija ievērojuši pirmstiesas procedūru, kurai pēc apgalvotā bija jāsaucas ar sūdzības iesniegšanu, pēc tam tikai ceļot iespējamo prasību pret lēmumiem, ar kuriem atzīst izdienes gadu aprēķinu Savienības iestāžu pensijas shēmā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka CDT esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka institūcija, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, neesot pieļāvusi dienesta pārkāpumu brīdī, kad tā paziņoja priekšlikumus par izdienes gadu noteikšanu, kuri vēlāk izrādījās nepilnīgi, proti, nepareizi, jo tie bija adresēti I funkciju grupas līgumdarbiniekiem.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka CDT esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju apgalvotais kaitējums ir hipotētisks.

Prasība, kas celta 2016. gada 7. oktobrī – *Pebagua*/Komisija

(Lieta T-715/16)

(2016/C 441/36)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua)* (Isla Mayor, Spānija)
(pārstāvis – A. J. Uceda Sosa, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto īstenošanas regulu;
- pakārtoti – atcelt sugas *Procambarus clarkii* iekļaušanu ar minēto regulu pieņemtajā sarakstā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2016. gada 13. jūlija Īstenošanas regulu (ES) 2016/1141, ar ko atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1143/2014 pieņem sarakstu ar invazīvajām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai (OV 2016, L 189, 4. lpp.).

Prasības pamatošanai prasītāja apgalvo, ka attiecībā uz sugu *Procambarus clarkii* neesot nedz izpildīti Regulas Nr. 1143/2014 4. pantā paredzētie kritēriji, nedz veikts riska novērtējums atbilstoši minētās regulas 5. panta 1. punktā noteiktajam.

Prasība, kas celta 2016. gada 4. oktobrī – *Waldhausen*/EUIPO (Zirga galvas silueta attēls)

(Lieta T-717/16)

(2016/C 441/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Waldhausen GmbH & Co. KG* (Ķelne, Vācija) (pārstāvis – V. Ekey, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme (Zirga galvas silueta attēls) – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 588 933

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2016. gada 31. augusta lēmums lietā R 1195/2016–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 7. oktobrī – Berliner Stadtwerke/EUIPO (“berlinWärme”)

(Lieta T-719/16)

(2016/C 441/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – O. Spieker un A. Schönfleisch, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “berlinWärme” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 062 558

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 19. jūlija lēmums lietā R 618/2016–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta, to aplūkojot kopsakarā ar tās 7. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta, to aplūkojot kopsakarā ar tās 7. panta 2. punktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 10. oktobrī – ARFEA/Komisija

(Lieta T-720/16)

(2016/C 441/39)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aziende riunite filovie ed autolinee Srl (ARFEA) (Alesandrija [Alessandria], Itālija) (pārstāvji – M. Chiti, V. Angiolini, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 10. jūnija lēmumu par valsts atbalstu SA.38132 (2015/c) (ex 2014/NN) – papildkompensācija ARFEA par sabiedriskā pakalpojuma saistībām un, ciktāl nepieciešams, arī pārējos ar šo lēmumu saistītos un/vai no tā izrietošos aktus, kas ar šo prasību tiek vienlīdz apstrīdēti;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētajā lēmumā par nesaderīgu ar iekšējo tirgu tiek atzīts un prasīts, lai tiktu atgūts atbalsts, ko prasītājai – privātai sabiedrībai, kas uz koncesiju pamata sniedz vietējā sabiedriskā transporta pakalpojumus un nodarbojas ar privāttransporta pakalpojumu sniegšanas saimniecisko darbību – Itālijas iestādes it kā esot piešķirušas kā kompensāciju par sabiedriskā pakalpojuma saistību izpildi.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 108. panta 3. punkta pārkāpums un kļūdaina tā piemērošana.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka Komisijas apstrīdētais pasākums neesot valsts atbalsts. Katrā ziņā neesot runa par “jaunu” atbalstu minētās normas izpratnē.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta pārkāpums un kļūdaina tā piemērošana.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka apstrīdētais pasākums ir kompensācija par sabiedriskā pakalpojuma saistībām, kas ARFEA ir uzlikta, pildot likumīgā spēkā stājušos Itālijas tiesu spriedumus, nevis “valsts atbalsts” minētās LESD normas izpratnē.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības tiesību piemērošanas principu, normu atpakaļejoša spēka neesamības un tiesiskās noteiktības vispārējo principu un šajā jomā Tiesas noteikto principu pārkāpums.
 - Šajā ziņā prasītāja sabiedrība apstrīd Regulas Nr. 1370/2007 piemērošanu lietas faktiskajiem apstākļiem, kā tas paredzēts apstrīdētajā lēmumā. Proti, lietas faktiskie apstākļi, kas saistīti ar 1997.–1998. gadā notikušiem faktiem, ietilpst citas Kopienas regulas (Regulas Nr. 1191/1969) tvērumā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots tiesību noilguma principu pārkāpums.
 - Šajā ziņā ir norādīts, ka prasītāja sabiedrība apstrīd, ka astoņpadsmit gadus pēc lietas faktisko apstākļu rašanās vispār var pieņemt lēmumu par aplūkotā pasākuma atgūšanu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots Tiesas judikatūrā noteikto vispārējo valsts atbalsta definēšanas principu un dalībvalstu procesuālās autonomijas principu pārkāpums.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka prasītājas sabiedrības ieskatā tā ir pierādījusi, ka to skarošajos šīs lietas apstākļos ir tikuši ievēroti principi, ko Tiesa noteikusi lietā C-280/00 *Altmark Trans e Regierumspräsidiium Magdeburg*. Turklāt šī sabiedrība apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija esot iejaukusies jautājumos, kurus vērtēt ir tikai valsts tiesu ziņā.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots valsts atbalsta tiesiskā regulējuma pārkāpums un kļūdaina tā piemērošana, ņemot vērā, ka sabiedriskā pakalpojuma saistības ir tikušas uzlikta vienpusēji.
 - Prasītāja sabiedrība apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā, ka šīs lietas faktiskajos apstākļos Pjemonter reģions ir šai sabiedrībai uzlicis sabiedriskā pakalpojuma saistības, kas kompensējamas ar pasākumiem, kam nav nekā kopīga ar valsts atbalsta jēdzienu.

7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots tiesību normu pēctecības principu pārkāpums.

- Regulas Nr. 1370/2007 piemērojamību faktiskajiem apstākļiem prasītāja sabiedrība apstrīd arī citādā ziņā, nekā jau tika aplūkots 3. punktā. Prasītāja sabiedrība apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā, ka lietas faktiskajos apstākļos Pjemontes reģions šai sabiedrībai uzlicis sabiedriskā pakalpojuma saistības, kas kompensējamas ar pasākumiem, kam nav nekā kopīga ar valsts atbalsta jēdzienu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 2. augusta rīkojumu lietā F-134/11 Cocchi un Falcione/Komisija 2016. gada 12. oktobrī iesniedza Giorgio Cocchi un Nicola Falcione

(Lieta T-724/16 P)

(2016/C 441/40)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Beļģija) un Nicola Falcione (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – S. Orlandi, avocat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

atzīt un nospriest

- ka Civildienesta tiesas rīkojums lietā F-134/11 Cocchi un Falcione/Komisija ir jāatceļ;

lemt, pieņemot jaunus noteikumus:

- ka 2011. gada 9. marta lēmums par palīdzības pieprasījumu noraidīšanu ir jāatceļ;
- ka Komisija samaksā naudas summu EUR 22 000 N. Falcione un EUR 35 000 G. Cocchi kā atlīdzību par viņiem nodarīto kaitējumu;
- ka Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza vienu vienīgu pamatu, ar kuru tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā, ko Civildienesta tiesa esot pieļāvusi, novērtējot apelācijas sūdzības iesniedzēju interesi turpināt tiesvedību. Apelācijas sūdzības iesniedzējiem tiešām esot interese, kas nav tikai administratīva, lai viņu apelācijas sūdzība tiktu apmierināta.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV